

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 4/10/2010 Το τελευταίο ταγκό στο Παρίσι Μπερνάντο Μπερτολούτσι
- 11/10/2010 Το μυστικό στα μάτια της Χουάν Χοσέ Καμπανέλα
- 18/10/2010 Αταλάντη Ζαν Βιγκό
- 25/10/2010 Το πνεύμα του μελισσιού Βίκτορ Ερίθε
- 1/11/2010 Η νύφη της θάλασσας Κέρεν Γιεντάγια
- 8/11/2010 Ο πατέρας των παιδιών μου Μία Χάνσεν Λέβε
- 15/11/2010 Σύντομη Συνάντηση Ντέιβιντ Λιν
- 22/11/2010 Χωρίς όνομα Κάρι Φουκουνάγκα
- 29/11/2010 Τα κόκκινα παπούτσια Μάικλ Πάουελ - Έμερικ
- 6/12/2010 Γουέντι και Λούση Κέλι Ράιχαρτ
- 13/12/2009 Ένας προφήτης Ζακ Οντιάρ
- 20/12/2010 Στρέλλα Πάνος Κούτρας
- 10/1/2011 Είμαι ο έρωτας Λούκα Γκουαντανίνο

ΕΝΑΣ ΠΡΟΦΗΤΗΣ - UN PROPHETE

Σκηνοθεσία: Jacques Audiard

Σενάριο: Thomas Bidegain, Jacques Audiard
Abdel Raouf Dafri, Nicolas Peuffaillit

Ηθοποιοί: Tahar Rahim, Niels Arestrup,
Adel Bencherif, Hichem Yacoubi

Μουσική: Alexandre Desplat

Φωτογραφία: Stephane Fontaine

Μοντάζ: Juliette Welfling

Χώρα: Γαλλία, Ιταλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 155'

Πρώτη προβολή: Ώρα 7.45 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις: - Υποψηφιότητα για Όσκαρ Καλύτερης Ξενόγλωσσας Ταινίας 2010
- Βραβείο BAFTA Καλύτερης Ξενόγλωσσας Ταινίας στους Pascal Caucheteux, Marco Cherqui, Alix Raynaud, Jacques Audiard
- Βραβείο "Χάλκινη Κάμερα 300" στο Διεθνές Φεστιβάλ Brothers Manaki για Καλύτερη Κινηματογραφία
- Μέγα Βραβείο Κριτών στον Ζακ Οντιάρ στο Φεστιβάλ Κανών (2009)
- Βραβεία Σεζάρ 2010
* Α' Ανδρικού Ρόλου στον Tahar Rahim
* Καλύτερης Κινηματογραφίας στον

Stephane Fontaine

* Σκηνοθεσίας στον Jacques Audiard

* Μοντάζ στην Juliette Welfling

* Καλύτερης Ταινίας στους Παραγωγούς και στον Σκηνοθέτη Pascal Caucheteux, Gregoire Sorlat, Marco Cherqui, Jacques Audiard

* Παραγωγής στον Michel Barthelemy

* Β' Ανδρικού Ρόλου στον Niels Arestrup

* Σεναρίου στους Thomas Bidegain, Abdel Raouf Dafri, Nicolas Peuffaillit

* Καλύτερου Νέου Ηθοποιού στον Tahar Rahim

- 2 Βραβεία Ευρωπαϊκού Κινηματογράφου

* Καλύτερου Ηθοποιού στον Tahar Rahim

* Εξάριτης παρουσίας στους Brigitte Taillandier, Francis Wagnier, Jean-Paul Hurier, Marc Doisne

- Βραβείο Κριτών Κινηματογράφου Λονδίνου (2010) σαν Ταινία της Χρονιάς

- Βραβείο Καλύτερης Ταινίας στον Jacques Audiard στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Λονδίνου (2009)

- 2 Βραβεία Lumiere 2010

* Καλύτερου Ηθοποιού στον Tahar Rahim

* Καλύτερου Σκηνοθέτη στον Ζακ Οντιάρ

- Βραβείο National Board of Review USA, Καλύτερης Ξενόγλωσσας Ταινίας

- Βραβείο Louis Delluc 2009

- 5 Βραβεία Etoiles d'Or

* Σκηνοθεσίας στον Jacques Audiard

* Καλύτερης ταινίας στον Jacques Audiard

* Καλύτερος πρωτοεμφανιζόμενος Ηθοποιός στον

Tahar Rahim

* Μουσικής στον Alexandre Desplat

* Σεναρίου στους Jacques Audiard, Thomas Bidegain, Abdel Raouf Dafri, Nicolas Peuffaillit

Μια ταινία σταθμός πάνω στην έννοια της ισορροπίας, της πειθαρχίας, της ιεραρχίας και εν τέλει της εξουσίας. Γιατί το πιο οργανωμένο κομμάτι της κοινωνίας μας, είναι απ' ό,τι φαίνεται η φυλακή. Σκέτη τραγωδία!

Το σπουδαιότερο crime movie της δεκαετίας!

Το κερασάκι στην τούρτα η τελική σκηνή, την οποία, όχι τυχαία, ντύνει μουσικά το 'Mack The Knife'. Μια σκηνή που θα ζήλευε και ο Scorsese!

Καταδικασμένος σε 6 χρόνια φυλάκιση, ο Malik δεν μπορεί ούτε να διαβάσει, ούτε να γράψει. Φτάνοντας στη φυλακή είναι μόλις 19 ετών, αλλά μοιάζει νεότερος και πιο εύθραυστος από τους υπόλοιπους κατάδικους. Σύντομα θα τον προσεγγίσει ο αρχηγός μιας συμμορίας φυλακισμένων και του αναθέτει κάποιες 'αποστολές'. Μέσα από αυτές, ο νεαρός Malik σκληραγωγείται και κερδίζει την εμπιστοσύνη του αρχηγού της συμμορίας. Παράλληλα όμως, διατηρεί τα δικά του κρυφά σχέδια, που τολμά να φέρει εις πέρας.

Το μεγαλύτερο ατού του Jacques Audiard είναι η ικανότητα του να χτίζει πορτρέτα συναρπαστικά και ολοκληρωμένα. Ανατρέχοντας στην φιλμογραφία του θα βρούμε μια σειρά από βασανισμένους χαρακτήρες τους οποίους ο Γάλλος δημιουργός σταδιακά απογυμνώνει επί της οθόνης, έτσι ώστε όταν πέφτουν οι τίτλοι τέλους, ακόμα κι αν κάποια στοιχεία της πλοκής μένουν επιμελώς αναπάντητα, η αίσθηση που επικρατεί είναι εκείνη της πληρότητας.

Ο Malik του «Un Prophete» είναι ιδιάζουσα περίπτωση. Γιατί ξεκινά από το σημείο μηδέν. Μπαίνει στη φυλακή κενός κι αγράμματος, ένας 'παραστρατημένος' νεαρός, ένα χαμίνι που δεν έχει στον ήλιο μοίρα. Και βγαίνει από τη φυλακή... Δον Κορλεόνε! Το ίδρυμα, λέει ο Audiard, που θα έπρεπε να λειτουργεί ως σωφρονιστικό, που θα έπρεπε να επανεντάσσει ομαλά το απολωλός πρόβατο στο κοπάδι, λειτουργεί ως εκπαιδευτήριο παρανόμων. Μπαίνεις Γιάννης Αγιάννης και βγαίνεις διπλωματούχος Αλ Καπόνε!

Έχει κι άλλο! Η φυλακή χωνευτήρι πολιτισμών. Κορσικανοί, άραβες, σαρακηνοί και βενετσιάνοι, αγάδες, πασάδες, δερβισάδες, έλληνες, οθωμανοί. Κάθε καρδιάς καρύδι! Κι ο Malik προσπαθεί να επιβιώσει ανάμεσά τους. Και μέσα από την αλληλεπίδρασή του με αυτούς μαθαίνει ότι επιβιώνει ο πιο αδιάτακτος. Εκείνος που θα ξεχάσει οίκτος τι θα πει, αυτός που θα πατήσει επί πτωμάτων για να αναδυθεί στην κορυφή. Έτσι η φυλακή γίνεται μικρογραφία του σύγχρονου δυτικού πολιτισμού

Κι αν αυτά ακούγονται ωραία στο χαρτί, δε θα δίναμε δεκάρα τσακιστή αν ο Audiard δεν ήταν 'μάστορας' μοναδικός! Με σφιχτούς ρυθμούς, υπόκωφη ένταση και σεκάνς ανθολογίας -όπως ο φόνος στην φυλακή και η εκτέλεση του μεγαλομαφιόζου- κάνει τις δυόμισι ώρες που διαρκεί το φιλμ να φαντάζουν μια στιγμή! Παίρνει μαθήματα σκηνοθετικής προσέγγισης και μοντάζ από τους Αμερικανούς, εντάσσει όσα έμαθε στο δικό του, ιδιόμορφο νατουραλιστικό σύμπαν (στο οποίο ακόμα και κάποια σουρεαλιστικά στοιχεία, που εμφανίζονται σποραδικά, φαντάζουν ως το φυσικότερο πράγμα του κόσμου) και στήνει το σπουδαιότερο crime movie της δεκαετίας!

ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΖΙΛΕΙΟΥ

Σχεδόν αριστούργημα!

Προσωπικά, τη θεωρώ κορυφαία Ευρωπαϊκή ταινία για το 2009. Από τις ελάχιστες φορές που ένα μεγάλο σε διάρκεια έργο, με απορρόφησε απίστευτα - κυριολεκτικά - (εγκεφαλικά, συναισθηματικά) τόσο που να ικετεύω να μην τελειώσει!

Μου έκανε εντύπωση - με έπεισε - ο τρόπος που χειρίστηκε το θέμα του ο δημιουργός και όλες του οι επιλογές στη φόρμα και την καθοδήγηση των ηθοποιών, τόσο που η ταυτοποίηση με τους ήρωες να είναι σίγουρη. Συνολικά συγκρίνεται μόνο με το "SHAWSHANK REDEMPTION". Τούτη η διαολεμένη, λεπτομερής σκιαγράφηση της μικρο-κοινωνίας των φυλακών, αποτελεί το καλύτερο παράδειγμα οργάνωσης ενός συστήματος Αξιών, τηρουμένων των αναλογιών. Σε βάθος αναλύει τους πολυσιχιδείς χαρακτήρες, χωρίς να παρασύρεται σε συναισθηματικές και μελοδραματικές ευκολίες, αποδομεί τις καταστάσεις, ψύχραιμα, μινιμαλιστικά, στο ύφος ενός σύγχρονου prison φιλμ-νουάρ.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΜΙΧΟΣ

Ο Audiard αναπαριστά με μεγάλη λεπτομέρεια και ρεαλισμό τη ζωή και το networking της φυλακής βαρυποινιτών, ενώ μας παρουσιάζει και έναν ήρωα ο οποίος δεν γίνεται ποτέ πλήρως συμπαθής, δείχνοντάς μας ότι ταλαντεύεται, συμβιβάζεται, φοβάται ή καταντά ίδιο ρεμάλι με τα ρεμάλια συγκρατούμενους του. Μόνο στο τελευταίο πεντάλεπτο, μας αφήνει να δούμε τι πραγματικά αισθάνεται ο Malik (ουσιαστική και ρεαλιστική ερμηνεία από τον Tahar Rahim) για τον Κορσικανό "νονό" του και τη ζωή του μέσα στη φυλακή, αλλά και ότι έχει κάποιες ελπίδες να σώσει την ύπαρξή του.

Κερδίζοντας το Grand Prix των Καννών, και το βραβείο καλύτερης ταινίας του London Festival, αλλά και έχοντας μια genre θεματική γύρω από τη

σκληρή ζωή των φυλακών και τις μαφιόζικες φάρες που αναπτύσσονται μέσα σε αυτή, το «A Prophet» μπορεί να λογίζεται σαν ένα φαβορί για πρόταση ξενόγλωσσας ταινίας στα Oscar. Στη χειρότερη, έχει απλά πολύ καλές πιθανότητες.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΝΤΣΕΡΕΤΖΙΔΗΣ

Η φετινή πρόταση της Γαλλίας (μαζί με αυτή της Γερμανίας) ήταν το μεγάλο φαβορί για το χρυσό αγαλματάκι αλλά έστω και τελευταία στιγμή, το Αργεντινικό El Secreto de sus Ojos έκανε την έκπληξη και πολλοί ήταν αυτοί που δυσαρεστήθηκαν. Καιρός ήταν να δώ προς τι ο τόσος ντόρος και αν όντως το Un Prophete του Jacques Audiard άξιζε το κάτι παραπάνω.

Ο Malik El Djebena είναι ένας 19χρονος Γαλλοάραβας που έχει περάσει όλη του τη ζωή σε αναμορφωτήρια και αυτή τη φορά, ως ενήλικος πια, και λόγω επίθεσης σε αστυνομικό, μπαίνει για πρώτη φορά “με τους μεγάλους” όπως λέει χαρακτηριστικά ο δικηγόρος του για να εκτίσει τα 6 χρόνια ποινής του. Παρόλο που δεν είναι ο τύπος που προκαλεί, ξέρει πώς να επιβιώνει και να αμύνεται. Αυτό τραβάει την προσοχή του Κορσικανού μεγαλομαφιόζου Cisar Luciani που του αναθέτει να σκοτώσει έναν φυλακισμένο. Φυσικά δεν ήταν απλά πρόταση αφού

η επιλογή ήταν, τον σκοτώνεις και σε προστατεύουμε ή σε σκοτώνουμε. Ο Malik δεν είναι δολοφόνος αλλά ξέρει ότι αν δε το κάνει, δε θα βγει ζωντανός από τη φυλακή στην οποία οι Κορσικανοί μαφιόζοι είχαν απλώσει τα δίκτυα τους και στους φύλακες. Ο νεαρός Άραβας γίνεται εκτός από προστατευόμενος των Κορσικανών, και το παιδί για τα θελήματα μιας και λόγω της καταγωγής του δε μπορούσε να γίνει μέλος της “οικογένειας”. Με αρκετή τύχη αλλά και αποφασιστικότητα, ο Malik κερδίζει την εμπιστοσύνη του Luciani με τον τελευταίο να κανονίζει εξόδους για τον μικρό ώστε να του κάνει θελήματα με ανάλογα ανταλλάγματα όπως “κελί πολυτελείας”, πόρνες και λοιπές ευκολίες και ανέσεις. Ο Malik ανεβαίνει αργά αλλά σταθερά φτάνοντας σε σημείο να έχει στήσει δικιά του “επιχείρηση” έξω από τη φυλακή μαζί με έναν πρώην συγκρατούμενό του αλλά και τον Luciani να χάνει συνέχεια έδαφος από τους όλο και αυξανόμενους Άραβες της φυλακής που απειλούσαν να του πάρουν τα ηνία.

Ο Προφήτης είναι μια τυπική ιστορία ενός μικροκακοποιού που εκμεταλλευόμενος τις καταστάσεις, στη συγκεκριμένη περίπτωση μιας φυλακής, ανέρχεται στη “βαθμίδα” και καταφέρνει να επιβληθεί. Φυσικά μέσα σε μια τόσο απλή ιστορία υπάρχουν πολλές λεπτομέρειες που της δίνουν μια ξεχωριστή αξία όπως τα πραγματικά εμπνευσμένα σεκάνς που έχει ο Malik με το θύμα του Reyeb που παρά το σουρεαλιστικό έως υπερφυσικό χαρακτήρα, παρουσιάζονται με ένα τόσο ρεαλιστικό και ψυχολογικά έντονο ύφος που προκαλούν τα εντονότερα των συναισθημάτων στο θεατή.

ΑΛΕΞΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ

ΖΑΚ ΟΝΤΙΑΡ

Γεννήθηκε στο Παρίσι το 1932, από κινηματογραφική οικογένεια. Ο πατέρας, Μισέλ, ήταν σεναριογράφος και σκηνοθέτης και ο θείος του, παραγωγός. Στην εφηβεία του αρνήθηκε τον κόσμο αυτό και ήθελε να γίνει δάσκαλος και ξεκίνησε σπουδές φιλοσοφίας στο Σορβόνη. Σαν φοιτητής έγινε βοηθός μοντέρ και στη συνέχεια αναμείχθηκε με το θέατρο. Η πρώτη του ταινία Regarde les hommes tomber” κέρδισε 3 βραβεία Σεζάρ.

Σήμερα ο Ζακ Οντιάρ θεωρείται ο νέος κυρίαρχος του Γαλλικού θρίλερ και απόγονος σκηνοθετών όπως οι Ζαν-Πιέρ Μελβίλ και Ενρί -Ζορζ Κλουζό.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

See How They Fall (1994), A Self-Made Hero (1996), Norme française (1998), Sur mes levres (2001), The Beat That My Heart Skipped (2005), A Prophet (2009).